

ΜΕΤΩΠΟΝ Μ. ΑΣΙΑΣ

Τὸ συσσίτιον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΔΥΟ ΜΗΝΩΝ

Τεχνητὸς χρυσός. — Ἐπιβάτης Οἰκουμενικός. — Ἐσκότωσε ἢ δὲν ἐσκότωσε ; — Μανιφέστον διανουμένων. — Ὁ Ὀδοιπορικὸς Σύνδεσμος. — Αἱ μεταφράσεις τοῦ Δάντου. — Πῶς ἐκτίσθη ὁ κόσμος. — Ἐρε, Σιγκαλ, Βερτίξ, κλπ.

Ο ΕΔΙΣΟΝ ἐπροίκισε τὴν γηραιὰν ἀνθρωπότητα μὲ ἀνακαλύψεις, αἱ ὁποῖαι τὴν εὐηργέτησαν. Τώρα ἔγινε καὶ ἀλχημιστής, ζητῶν νὰ ἐπισκιάσῃ τοὺς ἰδεολόγους τοῦ Μεσαίωνος. Αἱ ἔρευναί του τὸν ὠδήγησαν ἐπιτυχῶς εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τρόπου κατασκευῆς χρυσοῦ τεχνητοῦ. Τὸ μόνον πρᾶγμα ποῦ ἕως τώρα ἐκρατοῦσεν ὑψηλὰ τὴν θέσιν του, ἦτο ὁ χρυσός. Πᾶν ὅ,τι λάμπει δὲν εἶνε χρυσός, ἔλεγον ὅλοι. Ἰδὼν ὁ μέγας Ἀμερικανὸς φέρεי νέαν ἀναστάτωση ἐν τῇ κυριαρχίᾳ τοῦ χρυσοῦ. Ὁ τεχνητὸς χρυσὸς θ' ἀντικαταστήσῃ καὶ θὰ πλαστογραφήσῃ τὸν πραγματικόν. Ὡστε ἡ φιλοσοφικὴ λιθος δὲν εἶναι ὄνειρον, ὅπως δὲν εἶνε πλέον καὶ τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροπλάνου. Δὲν μένει παρὰ ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου. Θὰ εὐρεθῇ ἄποιο τετραγωνικὸ μυαλὸ νὰ τὸν ἐφεύρῃ καὶ αὐτὸν διὰ νὰ ἡσυχάσωμεν ἐπὶ τέλους ἀπὸ πολλοὺς ἀνισορρόπους.

*

Μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐξενίσθησαν πολλοί, ἀναγνώσαντες εἰς τὰς ἐφημερίδας διὰ τὸ κλίμα τοῦ Πατριάρχου — μερικαὶ τὸ ἔγραψαν κλῆμα — τὸ κλίμα· κιον, τὸ Συνταγμάτιον, τὴν ἐνδημοῦσαν Σύνοδον καὶ ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ ἐκλεχθεὶς Πατριάρχης εἶνε ἐπιβάτης τοῦ θρόνου τοῦ Χρυσοστόμου. Καὶ γράφουν αἱ περισσότεραι ἐφημερίδες

μετὰ τόσης περιφρονήσεως περὶ τοῦ Πατριάρχου, ὥς νὰ ἦτο ἐπιβάτης Ἀθηναϊκοῦ τράμ. Οἱ ὅροι αὐτοὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ φαίνονται τόσον περίεργοι, ὅσον περίεργος ἡ ἐκλογὴ κληρικοῦ κεκαρμένου, ρεδιγκοφοροῦντος καὶ σχισματικοῦ ἀνακηρυχθέντος. Εἴη ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν λειτουργῶν του !

*

Ὁ κυανοπῶγων τῶν Παρισίων, ὁ δολοφόνος ἔνδεκα (ἀρ. 11) γυναικῶν Λανδρὸν δικαζόμενος ἔγεινεν ἥρως δραματικῆς... ὁπερέττας. Πλεῖστοι ἐνδείξεις τῆς ἐνοχῆς του, καμμία ἀποδείξεις. Καὶ οἱ ἐνορκοὶ ἀφοῦ τὸν κατεδίκασαν εἰς θάνατον, εὐθὺς ἀμέσως υπέγραψαν αἴτησιν χάριτος. Ὁξύμωρος ἡ ἀντίληψις αὐτῇ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐσκότωσε ἢ δὲν ἐσκότωσε ; Μυστήριον καὶ μετὰ τὴν δίκην !

*

Οἱ Ἕλληνες διανοούμενοι ἤρχισαν νὰ κινοῦνται διὰ τῶν.. διαμαρτυριῶν. Ἀφοῦ μερικοὶ ἐξ αὐτῶν διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν ἀθλιότητα τῶν Ρώσων διὰ μανιφέστον ἀτυχὲς, ὑπὸ ἔποψιν διατυπώσεως καὶ ἀνακριβοῦς ἀφοῦ ἀνακηρύσουν τὸ Ρωσικὸν πνεῦμα ὡς τὴν πηγὴν τοῦ πολιτισμοῦ(!), εἰς νέον μανιφέστον τινὲς ἐξ αὐτῶν, προσθήκη καὶ ἄλλων, διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν τραγωδίαν τοῦ Πόντου πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ἡ διαμαρτυρία αὕτη συμπαθῇ εὖρε ἀπήχησιν, διότι προέρχεται ἀπὸ πόνον ψυχῆς διὰ κακοεργήματα διὰ τὰ ὁποῖα φρίττει πᾶσα συνείδησις. Ἄλλ' εἰς τοὺς λαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν θὰ παρατήρῃ τις ὅτι τοιαύτης